

Svenska Jägareförbundet

Yttrande

2021-01-27

Dnr N2020/01687

Till Näringsdepartementet

Svenska Jägareförbundets remissvar dnr N2020/01687 angående behovet av grytanlagsprov på levande grävling.

Sammanfattning

- Svenska Jägareförbundet anser att grytanlagsproven fyller en mycket viktig funktion eftersom vi där kan erbjuda unga hundar en första kontakt med grävling under kontrollerade former.
- Vi är kritiska mot förslaget att fasa ut användandet av levande grävlingar vid grytanlagsprov, och dessutom göra det så snabbt som fem år som utredningen föreslår.
- Anmärkningsvärt är att det också saknas uppgifter om vem som ska finansiera utveckling och utvärdering av alternativa provformer, eller vad som händer efter fem år om alternativen inte visar sig fungera tillfredsställande?
- Vi anser att utredningen inte i tillräckligt stor omfattning beaktat de samhälleliga effekterna att hela populationen av grävlingar riskerar ett utdraget lidande vid eftersök om man försvårar möjligheterna att få fram duktiga grythundar som arbetar på ett korrekt sätt.
- Sedan mitten av 1990-talet har proven succesivt anpassats med levande grävlingar till djurskyddskraven. Gryten är modifierade så att grävling och hund inte kan komma till skada och det är infört regler om hur ofta och hur länge grävlingen får vara provdjur.

Svenska Jägareförbundets ställningstagande.

Myndigheterna slår fast att grytjakt kan vara ett viktigt verktyg vid bekämpning av främmande invasiva arter samt vid eftersök av skadat grytlelevande vilt. Detta är rätt och viktigt, men vi vill understryka betydelsen av att det finns lämpliga

Svenska Jägareförbundet

vältränade hundar för grytjakt att tillgå i framtiden. Grytanlagsprovet där unga hundars lämplighet under kontrollerade former kan provas är ett viktigt verktyg för att säkerställa tillgången. Det saknas därför logik bakom myndigheternas förslag. Jägareförbundet är därför kritisk till förslaget och anser därtill att fem år är en alldeles för kort tid för att utvärdera avel av jakthundar. Effekter av ett avelsarbete tar flera hundgenerationer för att slå igenom. Det är häpnadsväckande att utredningen kunde komma fram till att fem år räcker som utvärderingstid. Dessa brister avseende kunskap om grytjakt, grytanlagsprov och hundavel visar på olämpligheten att gå vidare med förslagen.

Vidare drar utredningen slutsatsen att grytanlagsproven idag har väldigt liten betydelse för avelsarbetet. Påståendet faller på sin egen orimlighet. Hur kan myndigheterna tro att hundklubbar och jägarkår bedrivit denna verksamhet i flera decennier utan att ha nytta av resultaten?

Det finns även direkta felaktigheter i utredningen. En av dessa är uppfattningen att man måste spårträna en grythund för att den ska kallas eftersökshund. Att det i ett eftersök finns olika faser och att man använder olika hundtyper för att lösa uppgiften verkar utredarna inte förstå. Exempelvis används en lös hund eller spårhund för att visa var det skadade grytdjuret finns. För att avsluta eftersöket används sedan ofta en grythund. Något annat sätt finns inte.

Anmärkningsvärt är att det också saknas uppgifter om vem som ska finansiera utveckling och utvärdering av alternativa provformer, eller vad som händer efter fem år om alternativen inte visar sig fungera tillfredsställande?

Kennelklubben har sedan mitten av 1990-talet succesivt anpassat proven med levande grävlingar till djurskyddskraven. De har även modifierat gryten så att grävling och hund inte kan komma till skada och infört regler om hur ofta och hur länge grävlingen får vara provdjur. SKK har därtill vidareutvecklat grytjaktproven i naturgryt som avelsverktyg för att minska behovet av grytanlagsprov med levande grävling. Bägge dessa verktyg behövs för att prova grythundars lämplighet och tillse att det finns tillgång till vältränade grythundar.

Att alla hundar får relativt likvärdiga provsituationer som gör att hundarnas egenskaper kan utvärderas. All jakt ska utföras med hög etik och respekt för viltet. Detta omfattar naturligtvis också prov där levande vit finns. Dock har inte myndigheterna beaktat att genom proven kan olämpliga hundar sorteras bort. Istället utgår hela deras resonemang utifrån den tama grävlingens perspektiv.

Svenska Jägareförbundet

Inte de vilda som besparas upplevelsen av en olämplig och felaktigt arbetande grythund. Vi vill därför understryka att denna provform bidrar till att vi kan hålla en hög etik under praktisk grytjakt.

Svenska Jägareförbundet avslutar med konstaterandet att:

- Utredarna saknar kunskap om grytjakt och hundavel.
- Utredningen vilar på ytterst begränsad vetenskaplig litteratur.
- Utredningen drar slutsatser utifrån ett omtankesperspektiv.
- Frågan om effekten av förslagen i utredningen är inte utredd.

Förbundet vill med tydlighet uppmana regeringen att inte gå vidare med förslagen i denna utredning, då den saknar nödvändigt faktaunderlag för att kunna dra sådana slutsatser som man gjort.

Bo Sköld

Generalsekreterare

Peter Ledin

Regionchef och nationellt
hundansvarig